

ת"ד 5023/10/21 - סכר בדארנה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 5023-10-21 מדינת ישראל נ' בדארנה
תיק חיצוני: 654151/2021

מספר בקשה: 3

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה טל תדמור-זמיר
מבקש סכר בדארנה
נגד מדינת ישראל
משיבה
החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש ביום 28.3.22, בגין עבירות של אי ציות לתמרור "תן זכות קדימה", נהיגה בקלות ראש ובעבירה של התנהגות שגרמה נזק לרכוש ולאדם.

תמצית טענות הצדדים

המבקש טוען כי בסמוך למועד הדיון רכבו הוצת במזיד ובמסגרת ניסיונותיו לכבות את האש, שאף עשן, נעדר מעבודתו לתקופה ממושכת ולכן לא התייצב לדיון. עוד טוען המבקש כי הוגשה מטעמו בקשת דחיה טרם מועד הדיון אולם ככל הנראה מחמת תקלה היא לא נקלטה במערכת והובאה לעיון בית המשפט לאחר מתן פסק הדין בעניינו. המבקש מוסיף וטוען כי הוא אינו אשם בתאונה ומכאן שיש לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו.

המשיבה מתנגדת לבקשה - הן מהטעם שלא נטענו טענות הגנה קונקרטיות והן מהטעם שהמבקש לא נתן הסבר מספק לאי התייצבותו לדיון - ומבקשת להותיר את פסק הדין על כנו.

דין

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובע:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם נתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין..."

הלכה היא כי בשלב דיוני זה, על המבקש הנטל להוכיח כי סיבת אי התייצבותו לדיון הייתה מוצדקת ולחילופין, כי נגרם לו עיוות דין בעצם הרשעתו. כך למשל, בע"פ 70050/99 **חרובי פארס נ' מדינת ישראל** (מחוזי ת"א) נקבע כי בקשות לביטול הכרעת דין תתקבלנה רק כאשר מתקיימות "**נסיבות מאוד יוצאות דופן שבהם התקלה או המניעה מוכחת באורח אובייקטיבי.**"

ברע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03) נקבע כי על המבקש להעלות בבקשתו את כל טענותיו כולל אסמכתאות רלוונטיות ובע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** נקבע כי בקשה לביטול פסק דין צריכה לכלול ביסוס לטענות המועלות בה. עוד נקבע בפסיקה כי על המבקש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין (ראו למשל, ע"פ 6920/07 **חסון נ' מדינת ישראל** (4.9.07); רע"פ 2575/17 **גייאר נ' מדינת ישראל** (6.9.17); רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18); רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (26.7.18)).

מן הכלל אל הפרט -

אשר לאי ההתייצבות לדיון - עיון בתיק מעלה כי ב"כ המבקש אכן הגיש בקשה לדחיית הדיון, אלא שהבקשה הוגשה בדקה ה-90, נקלטה לאחר שעת הדיון היעודה והובאה לעיון בית המשפט בסוף יום הדיונים. בנסיבות, בהעדר החלטה בבקשה, מצופה היה כי ב"כ המבקש יתייצב לדיון או ישלח לבית המשפט מי מטעמו. לחילופין, מצופה היה, לכל הפחות, שהמבקש עצמו יתייצב באולם בית המשפט בשעה היעודה, ולא כך קרה.

הטענות שעניינן מצבו הרפואי של המבקש לא נתמכו במסמכים והמסמך שהוגש כדי לתמוך את הטענה כי רכבו של המבקש הוצת, הוגש באופן שאינו ניתן לקריאה.

אשר לחשש מעיוות דין - כל שהמבקש טען בבקשה הוא שהוא כופר באחריות לתאונה וכי קיימים כשלים ראייתיים בתיק. הוא ותו לא. טענותיו של המבקש לא נתמכו באסמכתאות רלבנטיות ואין להן כל ביסוס. מילים אחרות, המבקש לא פירט בבקשה כיצד ביטול פסק הדין עשוי היה להביא לשינוי התוצאה ומכאן שלא הוכח כי נגרם לו עיוות דין.

לאור כל האמור, הבקשה נדחת.

פסק הדין מיום 28.3.22 יעמוד בעינו.

הפיקדון שהפקיד המבקש כתנאי לדיון בבקשה, יוחזר לידי.

המזכירות תשלח לצדדים העתק ההחלטה.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשפ"ב, 25 אפריל 2022, בהעדר
הצדדים.